

עת"א 33033-11-14 - ויקטור סילברה נגד משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 14-11-33033 סילברה(אסיר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר
ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת דניאלה שרייזל

העוטר ויקטור סילברה (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד מיכל רייכמן, ממשרד
עו"ד משה שרמן

ג ג ד

1. משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר
2. מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רוזנר

פסק דין

1. העוטר נעצר עד תום ההליכים בגין עבירות שעוניין רצח, הצתה ועוד. הוא שווה במעצר מאז 7.5.14. העוטר מבקש מבית המשפט המחוזי להורות לרשות שב"ס לאשר לו התאחדות עם אישה אשר לטענתו היא בת זוגו.

2. העוטר הגיע לשב"ס תצהיר מאת בת הזוג, גב' אושרי טיב, מאושר בידי נוטריו, בו מצהירה גב' טיב שהיא חברתו מזה שלוש שנים. כן, צירף העוטר מסמכים נוספים, בכלל זה, מספר תצהירים תומכים והסכם שכירות דירה. העוטר טוען כי עמד בתנאים הקבועים בפקודת הנציבות ולמרות זאת, סורבה בקשתו להתייחד עם גב' טיב. סירוב שב"ס להכיר בה כבת זוגו ולאפשר להם להתייחד, נתען בעתרה, למרות שעמד בדרישות פקודת הנציבות, הוא סירוב בלתי סביר. מכאן העתירה שבפני.

3. נציג שב"ס, עו"ד אילן רוזנר, הבahir בטיעוני, כי הסירוב לאפשר לעוטר להתייחד עם בת זוג נשען על שני אדינים שבטיסם בפקודה, שהוא התנהגותו הבלתי תקינה בכלל, והאחר הוא העדר ראיות מספקות באשר למעמדה של גב' טיב כבת זוג, או, ידועה בציבור. לתמיכת עמדתו הגיש נציג שב"ס לעוני מידע מודיעיני אודות התנהלוותה של העוטר בכלל בחודשים האחרונים, וכן, את תוכאותו של הליך ממשמעתי שהתקיים לא מכבר, בתאריך 24.11.14, בגין איומיו של העוטר כי אם לא יצא מתאו לאלטר ישורף את התא. העוטר נדון לבידוד ושלילת ביקורים במשך חודש.

4. שאלתי את נימוקי העתירה והמסמכים שבבסיסה, וכן, את תשובה ב"כ שב"ס, לרבות, המידע שנמסר לעוני, והגעתי למסקנה כי יש לדוחות את העתירה.

עמוד 1

5. פקודה 04.47.00 בפקודת הנציבות (להלן: **הפקודה**) שכותרתה **התיחדות וסיווע לפרויון אסירים ועצורים** קובעת, כי שירות בתי הסוהר יאשר לאסירים ולעצורים טובות הנאה של התיחדות או סיוע לצרכיו פרוין, ובלבד שמתוך'ם לגביו (כמפורט בפרק א') תנאי הבסיס שהוא נשוי, והציג תעודה נשואין, או, שהגיע לרשותו שב"ס תצהיר על הידועה הציבור, והתחזיר מאושר בידי נוטריון. בנוסף, נדרש האסיר או העצור לעמוד בתנאים נוספים (כמפורט בפרק ב'), ובין השאר, השלמת 6 חודשים מעדך לפחות, התנהגות טובה במהלך המעדך, ועוד.

6. זכות ההתייחדות עם בת זוג/ידועה הציבור הוכרה בזכות מיוחדת, וכראוי לאופיה, ובஹייתה טובות הנאה לאסיר ולעצור, היא נבחנת ונשקלת בתשומת לב ובזהירות הנדרשת, שעל כן, גם זכתה לפרק מיוחד בפקודה. אולם, בשל אופיה המיוחד, נקבעו תנאי בסיס שרק בהתקיים ניתן להעניק לאסיר ולעצור זכות זו.

7. תנאי מוקדם למתן היתר להתייחדות הוא שהתנהגותו של העצור בכלל היא תקינה. מטיעוני שב"ס ומהחומר הרב שהוצע לעיוני עולה, כי העוטר אינו עומד בתנאי המקדמי הנ"ל. הידועות המודיעיניות הרבות שהונחו בפניו, והן מתיחסות לחודש יולי 2014 ואילך מורות, כי העוטר מערב, לכארה, בפועלות עברינית בכלל, ומקרים קשיים עבריניים גם מחושча לו. גם במידשור המשמעתי התנהגותו אינה תקינה. הדבר עולה מהדין המשמעתי שהתקיים לפני בחודש בגין איוםו שישראל את התא. בנסיבות אלו העוטר אינו עומד בתנאי המקדמי לקבלת טובות הנאה בכלל וטובות הנאה של התיחדות בפרט.

8. למעשה, די בכך כדי לדחות את העתירה, ואין צורך להידרש כלל לדין שהתקיים בפניו בכל הנוגע לאמותה המידה לפיהן תוכר גב' טיב כבת זוג או כידועה הציבור. למרות זאת, לא אמנע מלhibיע עמדתי בנושא זה.

9. הטענה כי גב' טיב היא בת זוגו של העוטר, בזכות יחסיו החברות שביניהם מזה שלוש שנים, נתמכת בתצהיר עליו חתמה גב' טיב ב-14.9.2018, מאושר בידי נוטריון, ובתצהירה של האם, גב' מרסל סילורה, לפיו, גב' טיב היא אכן חברתו של בנה בשלוש השנים האחרונות, כי היא התגוררה בביתה עם בנה וכי בכוונתם להינשא. בנוסף, הוגשו שני תהיריהם, האחד של חבר בשם לירן רביבוץ', והאחר, של הילה נחמאס, בהם מצהיריהם השניים כי הם מכירים את העוטר ואת חברתו כחברים מזה שלוש שנים ברציפות. חותם את סידרת המסמכים הסכם שכירות דירה שנערך ב-13.8.2013, ולפיו, שכרו העוטר לחברתו כ晦י מעני אדרי דירה ברוח' קרייתי 9 ברמלה, לתקופה של שנה, בשכר של 2700 ₪ לחודש.

10. המסמכים האמורים אינם יכולים לשמש ראייה לכך שגב' טיב היא ידועתו הציבור של העוטר. כל שנאמר הוא כי מדובר ב"חברה". הפסיקה בעניין זה קובעת, כי עצם העובדה שתצהיר אושר ע"י עורך דין, או, נוטריון לא הופכת את תוכנו של התצהיר לאמת מוכחת. ניתן וראו לבחון נתונים נוספים אשר מאמתים או מפריכים את מעמדה של התוענת ולעמד של בת זוג. מאשר התצהיר אכן אישר את זהות המצחים וכי המצחים הוזהרו בדבר בחובה לומר אמת; ואולם, אין בכך כדי לקבוע כי האמור בתצהיר הוא בהכרח אמת לאמת. מכאן שאישור הנוטריון את תצהירה של הגב' טיב אינו הופך את הצהרה לאמת מוכחת. שב"ס רשאי ומוסמך לדרוש הבאת ראיות נוספות שבפנוי מעוררות ספק באמיותה הגדסה שבתצהיר מוסמך הוא, בראשות מנהלית, שלא לקבל את תוכנו של התצהיר ככח ראה וקדש [עת"א (מחוזי חיפה) 22730-02-12 **لتוי נ' שירות בתי הסוהר ואח'** (4.3.12); עת"א (מחוזי ב"ש) 21142-07-14 **פרץ נ'** שירות בתי הסוהר (4.3.12)].

11. אשר על כן, יש ממש בטיעוני ב"כ המשיבים ביחס לספק הראיתי שמעוררים המסמכים בכלל, והסכם השכירות בפרט, בהיותו מסמך מצולם, ולא מסמך מקור. יש ממש בתחום ב"כ המשיבים על כך שמי שמתইימרת להויראות כ"בת הזוג" מעתה לבקר את העותר. למרות שהוא זכאי לבקרו אחת בשבוע, ביקוריה בכלל ספורים ביותר: ביקור אחד בחודש يول', שני ביקורים באוגוסט ובספטמבר, וארבעה ביקורים בחודש אוקטובר האחרון.

12. הספקות שעורר נציג שב"ס הם ספקות סבירים. ככל שיש לשב"ס ספק סביר באמיתות תוכן התצהירים שהוגשו, זכאי הוא למנוע את טובת ההנאה המתבקשת. במקרה זה, יש בסיס של ממש לספק.

13. כאמור לעיל, מהnimוקים המצטברים, ובשים לב, במיוחד, לאו תקינות התנהגותו של העותר, אני דוחה את העתירה בדבר ההתיחדות.

המצוירות תמציא החלטתי לצדים.

מסמכיו שב"ס ימסרו לנציגם.

ניתן היום, ג' בטבת תשע"ה, 25 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.